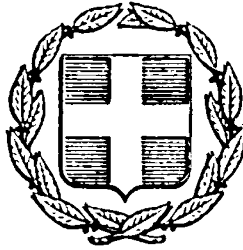

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 336

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἀριθ. 1389 (1)

Περὶ κηρύξεως ὡς ἀναδασωτέας Δημοσίας Δασικῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 3.495 στρεμ. κειμένης ἐν θέσει «Γυρί» περιοχῆς Κοινότητος Κάστρου, Ν. Ἠλείας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΗΛΕΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3200/55 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς τοιαύτας τοῦ Ν.Δ. 532/70 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων, περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ ὁμοίας τοῦ Β.Δ. 709/70 «περὶ καθορισμοῦ τῶν διατηρουμένων ὑπὲρ Ὑπ. Γεωργίας κλπ. ἁρμοδιοτήτων».

2) Τὴν Δ7/12/7/7.10.70 κοινὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν «περὶ ὀργανώσεως τῶν περιφ. Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΥΠΓΕ» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν Δ.Δ7/7—5/29/658/31.8.74 ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ, ὡς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 33320/71 καὶ Α. 22505/75 σχετικὰς ἡμετέρας ἀποφάσεις.

3) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 24 καὶ 117 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος τῆς Χώρας.

4) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 188—205, τοῦ Ν.Δ. 86/1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

5) Τὰς ὑπ' ἀριθ. α) 5684/499/ἐγκ. 48/11.2.71 Δ/γὴν ΥΠΓΕ «περὶ προϋποθέσεων καὶ διαδικασίας κηρύξεως ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων καὶ ἄρσεως ἀναδασώσεως», β) 88854/7483/ἐγκ. 104/1.10.1975 καὶ 114812/2946/ἐγκ. 154/24.12.75 Δ/γὰς ΥΠΓΕ «περὶ ἐφαρμογῆς διατάξεων ἀφορωσῶν ἀναδασωτέας ἐκτάσεις» καὶ γ) 10582/539/13.2.1976 Δ/γὴν ΥΠΓΕ» Διευκρινίσεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. 114812/2946/ἐγκ. 154/24.12.75 Δ/γῆς».

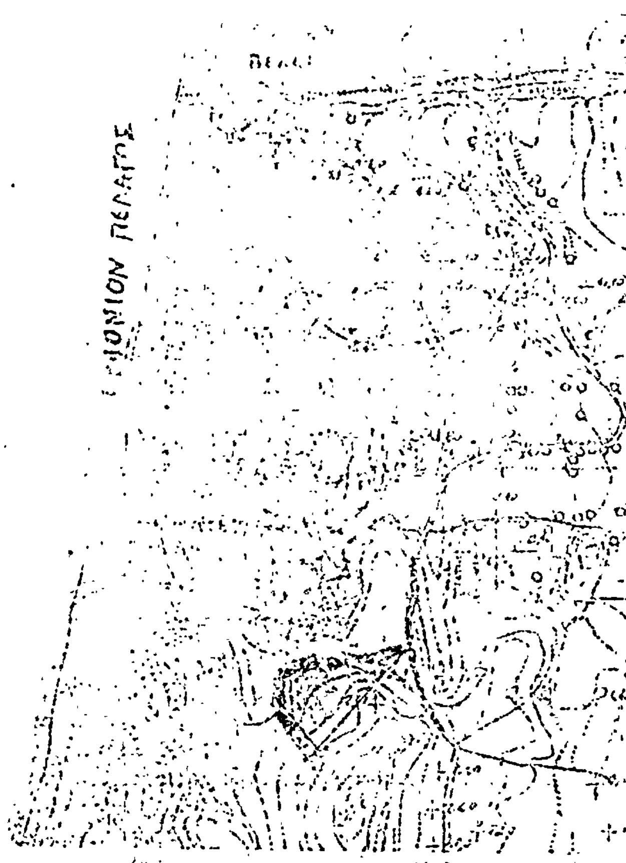
6) Τήν, δι' ὑπ' ἀριθ. 6161/26.6.76 ἀναφορᾶς τοῦ ἁρμοδίου Δασαρχείου Πύργου, ὑποβληθεῖσαν πρότασιν περὶ κηρύξεως ὡς ἀναδασωτέας Δημοσίας Δασικῆς ἐκτάσεως, ἐμβαδοῦ 3.495 στρεμμάτων, κειμένης ἐν θέσει «Γυρί» περιφερείας Κοινότητος Κάστρου, ἥτις ἐκαλύπτετο ὑπὸ δασικῆς βλαστήσεως ἐξ ἀειφύλλων—πλατυφύλλων καὶ ἐξεχερσώθη παρανόμως, ἐπὶ σκοπῷ καταλήψεώς της, κατὰ τὸ Α' 10ήμερον μηνὸς Μαΐου 1972 καὶ ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 4751/13.6.72 Πρωτ. Διοικ. Ἀποβολῆς, ἡ δὲ ἀναδάσωσίς της καθίσταται ὑποχρεωτικὴ καὶ ἐπιβεβλημένη, ὡς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐν τῷ Νομῷ Φιλοδασικὴ Ἐπιτροπή, πρὸς γνωμοδότησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος; ἀποφασίζομεν:

Κηρύσσομεν ὡς ἀναδασωτέαν Δημοσίαν Δασικὴν ἔκτασιν, ἐμβαδοῦ (3,495) τριῶν στρεμμάτων καὶ 495 τετραγωνικῶν μέτρων, κειμένην ἐν θέσει «Γυρί» περιφερείας Κοινότητος Κάστρου, ἥτις ἐκαλύπτετο ὑπὸ Δασικῆς βλαστήσεως ἐξ ἀειφύλλων — πλατυφύλλων καὶ ἐξεχερσώθη παρανόμως ὑπὸ τοῦ Κων/νου Δ. Κουρῆ, κατοίκου Κάστρου, κατὰ τὸ Α' 10ήμερον μηνὸς Μαΐου 1972, ἐπὶ σκοπῷ καταλήψεώς της, ἐκδοθέντος ὑπὸ Δασάρχου Πύργου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4751/13.6.72 Πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς, ἐπὶ σκοπῷ ἀναδασώσεως ταύτης. Ἡ ἐν λόγῳ ἔκτασις, σαφῶς ἐγχρωματισμένη ἐμφαίνηται, εἰς τὸ συνημμένον ἀπόσπασμα χάρτου, κλίμακος 1:5.000. ὡς καὶ τὸ κάτωθεν τούτου τοποδιάγραμμα κλίμακος 1:1.000, ὡς περικλειομένη ἐντὸς τῆς ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ, Ε, Α ὁριογραμμῆς. Τὸ ἐν λόγῳ ἀπόσπασμα χάρτου κλπ. ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς παρούσης.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πύργῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1976

Ὁ Νομάρχης
Γ. ΝΙΚΗΦΟΡΙΔΗΣ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΧΑΡΤΟΥ

Περιοχής Κοινότητος [illegible]

Κλίμαξ 1: 5.000

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Παρανόμως εκχερσωθείσα δημ. δασική έκτασις 3,495 στρ.

Δημοσία δασική έκτασις

Αγροί

Αγροτική οδός

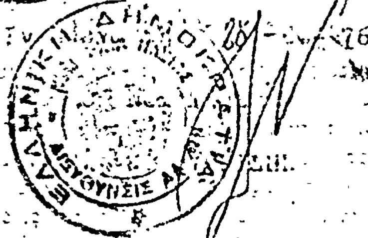
Ιόνιον Πέλαγος

[illegible] 26-6-1976

Ο Συντάξας [illegible]

[illegible] Μαργαρίτης

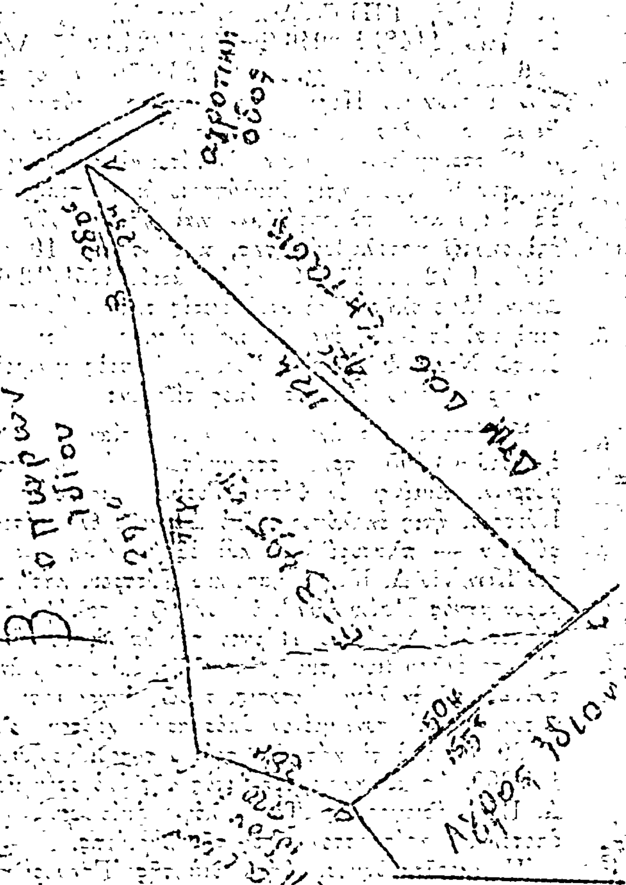

ΤΟΠΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

παρανόμως εκχερσωθείσης δημοσίας δασικής εκτάσεως εμβαδού 3,495 στρ.

Κλίμαξ 1:1000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἀριθ. Γ. Φ.984/53549 (2)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς κειμένου εἰς Ἀρχαίαν Ἀκρόπολιν Τίρυνθος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κάτωθι ἀναφερομένων:

α) Τῶν κεκτημένων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Π. 8075/5592/28.8.1973 (ΦΕΚ 253/25.9.73 τ. Δ') κοινῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς κειμένου εἰς Ἀρχαίαν Ἀκρόπολιν Τίρυνθος.

β) Τῶν τυχὸν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων δανειστῶν ἢ τρίτων διεκδικητῶν, ὅτι ἡ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 360/1974 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ναυπλίου καθορισθεῖσα ὁριστικὴ ἀποζημίωσις διὰ τὸ ἀκίνητον μετὰ τῶν ἐπικειμένων, ὡς ταῦτα εἰκονίζονται εἰς τὸ οἰκεῖον κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ τὸν σχετικὸν κτηματολογικὸν πίνακα, κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκδοθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 432815/4.10.76 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης παρὰ τοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν διὰ συνολικὸν ποσὸν ἑνὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων πεντήκοντα τριῶν χιλιάδων τετρακοσίων τριάκοντα τεσσάρων (1.253.434) δρχ.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη εἶναι ἀποδοτέα εἰς τοὺς κατὰ Νόμον δικαιούχους.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1976

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντὴς Ἀρχαιοτήτων
ΓΡΗΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. 435124/Φ.825-24-6/41 (3)

Περὶ εἰδοποιήσεως τῆς γενομένης παρακαταθέσεως ἀποζημιώσεως κτημάτων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως, διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς προσπελάσεως Ἐργοστασίου σακχάρεως Μ. Ὀρεστιάδος.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰ ἄρθρα 7,8 καὶ 19 τοῦ Ν.Δ. 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων».

β) Τὸ ἄρθρον 7 παραγ. 1 τοῦ Β.Δ. 532/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν περὶ ἱδρύσεως τοῦ ΟΣΕ, ἰσχυουσῶν διατάξεων»:

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κεκτημένων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ τῶν ἐδαφικῶν ἐκτάσεων τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. Υ. 5152/29.5.75 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἕβρου (ΦΕΚ 134/τ. Δ/75), διὰ τὴν κατασκευὴν σιδ. γραμμῆς προσπελάσεως τοῦ νέου Ἐργοστασίου σακχάρεως Ν. Ὀρεστιάδος (χιλμ. 125 + 000 Α-Ο), καὶ τῶν τυχὸν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων ἐγγεγραμμένων ἐνυποθήκων ἢ κατασχόντων δανειστῶν ἢ τρίτων ἐν γένει διεκδικητῶν, ὅτι κατετέθη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, Γραφεῖον Παρακαταθηκῶν Ν. Ὀρεστιάδος, τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ἓξ δραχμῶν (197.416) ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4576/23.9.76 γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης.

Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ἀντιπροσωπεύει τὴν προσωρινὴν τιμὴν μονάδος ἀποζημιώσεως, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6/76 ἀπόφασιν τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἕβρου δι' ἅπαντα τὰ ἀκίνητα τὰ εἰκονιζόμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 158Α/14.12.74 κτηματολογικὸν διάγραμμα μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος, ἀποδοτέον εἰς τοὺς κατὰ Νόμον, ἀναγνωρισθησομένους δικαιούχους.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1976

Ὁ Διοικητὴς
Ι. ΛΑΜΠΡΟΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Μυκόνου καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν νήσων Μυκόνου - Δήλου καὶ Ρηνείας (Κυκλάδων).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 (παρ. 2) αὐτοῦ, τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ. 363/Α'), καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68 (παρ. 1), 70 (παρ. 1), 79 (παρ. 1,2,3,4,5,), 80 (παρ. 1 καὶ 2), 102(παρ. 3) καὶ 125 (παρ. 2) αὐτοῦ, τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 23945/4937/20.6.1968 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἐξαιρέσεως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου διὰ τὰς περὶ ἐγκρίσεως ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν εἰς περιοχὰς ἰδιαιτέρου Τουριστικοῦ ἐνδιαφέροντος» (ΦΕΚ. 121/Δ) καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1132/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν) ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 440/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΧΩΡΑ ΜΥΚΟΝΟΥ

Ἄρθρον 1.

Ὅροι δομήσεως κατὰ τομεῖς.

Οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς Χώρας Μυκόνου καθορίζονται κατὰ τομεῖς Α,Β, καὶ Γ, ἐμφαινομένους εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 23750/1976 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1 : 2.000, οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων 2,3 καὶ 4.

Ἄρθρον 2.

Ὅροι δομήσεως Τομέως Α'.

1. α) Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται τῶν πτερύγων.

β) Ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκόπεδον θεωρεῖται ἑκάστη συνεχομένη οἰκοπεδικὴ ἔκτασις ὡς ἔχει βάσει νομίμων τίτλων συνταχθέντων μέχρι τὴν 4.12.1975.

γ) Ποσοστὸν καλύψεως πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 %) τῆς ἐπιφανείας ἑκάστου οἰκοπέδου.

δ) Μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν δύο (2) μὲ ἀνώτατον ὕψος ἑπτὰ καὶ ἥμισυ (7,50) μέτρα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὕψους τοῦ συμπαγοῦς στηθαίου.

Τὰ κτίρια ἐν ἑκάστῃ θέσει δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὸν ὡς ἄνω μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ἀριθμὸν ὀρόφων καὶ τὸ ἀνώ-

τατον ύψος, κλιμακούμενον αναλόγως της κλίσεως του εδάφους.

ε) Μέγιστος συντελεστής δομήσεως πέντε δέκατα (0,5).

2. Κατά παρέκκλισιν των διατάξεων των εδαφίων γ και ε της προηγουμένης παραγράφου 1, το μέγιστον ποσοστόν καλύψεως και ο μέγιστος συντελεστής δομήσεως των εμπιπτόντων εις τον ως άνω τομέα Α θυλάκων υπό στοιχεία Θ2, Θ3, Θ4, Θ5, Θ6, Θ7, Θ8, Θ9, Θ10 και Θ 11 ως και των υπό στοιχείον ε ερειπίων, εμφαινομένων απάντων εις το εν άρθρω 1 του παρόντος διάγραμμα, διά κιτρίνης και κυανής γραμμής, αντιστοίχως, καθορίζεται ως ακολούθως :

Μέγιστον ποσοστόν καλύψεως ογδοήκοντα πέντε επί τοις εκατόν (85 %) της επιφανείας εκάστου θύλακος ή ερειπίου.

Συντελεστής δομήσεως ένα και πέντε δέκατα (1,5).

Άρθρον 3.

Όροι δομήσεως Τομέων Β και Γ.

1. α) Ως οικοδομικόν σύστημα των οικοπέδων ορίζεται το πανταχόθεν ελεύθερον.

β) Κατά παρέκκλισιν από του προηγουμένου εδαφίου της παρούσης παραγράφου, ως οικοδομικόν σύστημα των κτιρίων, περί ων το εδάφιον β της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, ορίζεται το των πτερύγων.

2. Ελάχιστον πρόσωπον δέκα οκτώ (18) μέτρα.
Ελάχιστον βάθος τριάκοντα (30) μέτρα
Ελάχιστον εμβαδόν επτακόσια (700) μ2.

3. α) Μέγιστον ποσοστόν καλύψεως των οικοπέδων είκοσι πέντε επί τοις εκατόν (25 %) της επιφανείας αυτών.

β) Κατά παρέκκλισιν από του προηγουμένου εδαφίου, προκειμένου περί ανεγέρσεως εις τον τομέα Γ, κτιρίων κοινής ωφελείας και μόνον, το μέγιστον ποσοστόν καλύψεως των οικοπέδων αυτών ορίζεται εις εβδομήκοντα επί τοις εκατόν (70 %) της επιφανείας αυτού.

4. Ο μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός ορόφων των οικοδομών ορίζεται εις δύο (2) και το ανώτατον ύψος αυτών εις επτά και ήμισυ (7,5) μέτρα συμπεριλαμβανομένου και του ύψους του συμπαγούς στηθαίου.

Τα κτίρια εν εκάστη θέσει δεν δύνανται να υπερβούν τον μέγιστον αριθμόν ορόφων και το μέγιστον επιτρεπόμενον ύψος κλιμακούμενον αναλόγως της κλίσεως του εδάφους.

5. α) Μέγιστος συντελεστής δομήσεως πέντε δέκατα (0,5)

β) Κατά παρέκκλισιν από του προηγουμένου εδαφίου, ο μέγιστος συντελεστής δομήσεως των οικοπέδων περί ων το εδάφιον β της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου οικοπέδων, ορίζεται εις ένα και δύο δέκατα (1,2).

Άρθρον 4.

Γενικοί Περιορισμοί τομέων Α, Β και Γ.

1. Απαγορεύεται οιαδήποτε παρέκκλισις εκ των, διά των άρθρων 2 και 3 του παρόντος καθοριζομένων μεγίστου ποσοστού καλύψεως, μεγίστου ύψους και αριθμού ορόφων των ανεγειρομένων εν γένει κτιρίων των τομέων Α,Β και Γ, μη εχουσών εν προκειμένω εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 102.

2. Επιτρέπονται αι εργασίαι επισκευής και μετασκευής υφισταμένων παλαιών παραδοσιακών κτισμάτων, ανεξαρτήτως των καθοριζομένων διά του παρόντος Διατάγματος όρων δομήσεως (ύψος, ποσοστόν καλύψεως, συντελεστής δομήσεως) υπό την προϋπόθεσιν ότι οιαδήποτε επέμβασις επ' αυτών ουδέν μορφολογικόν στοιχείον θα αλλοιώση και ότι αι εν γένει εργασίαι αποκαταστάσεως και συντηρήσεως των κτισμάτων (σοβάδες, κουφώματα, χρωματισμός κ.λπ.) θα ακολουθούν την παραδοσιακήν τεχνοτροπίαν.

3. Η μεγίστη δυναμικότης εκάστης ανεξαρτήτου ξενοδοχειακής μονάδος, ορίζεται εις τεσσαράκοντα (40) κλίνας.

4. Προκειμένου περί υφισταμένων στομίων φρεάτων αντλήσεως ύδατος επί των ελευθέρων κοινοχρήστων χώρων και ανεξαρτήτως εάν ταύτα ευρίσκονται εις χρήσιν, δεν επιτρέπεται η κατεδάφισις αυτών δι' οιονδήποτε λόγον ή αιτίαν.

5. Δεν επιτρέπεται η κατεδάφισις διά λόγους κυκλοφοριακούς ή άλλους λόγους, προεξοχών ή διαπλατύνσεων της θεμελιώσεως των κτιρίων, υφισταμένων παρά την βάσιν αυτών και προεξεχουσών εντός των κοινοχρήστων ελευθέρων χώρων της Χώρας Μυκόνου.

6. Οι λοιποί όροι και κανονισμοί δομήσεως των κτιρίων χώρας Μυκόνου καθορίζονται διά του Κεφαλαίου Γ' του παρόντος.

Άρθρον 5.

Όροι δομήσεως οικισμού πρό του 1923 Χώρας Μυκόνου.

Ως όροι και περιορισμοί δομήσεως της περιοχής της Χώρας Μυκόνου της μη εμπιπτούσης τυχόν εντός των διά του άρθρου 1 του παρόντος τομέων Α, Β και Γ, αλλά εμπιπτούσης εντός των καθοριζομένων οποίων του οικισμού πρό του 1923, ορίζονται οι διά του παρόντος Διατάγματος καθοριζόμενοι τοιούτοι διά τους τομείς Β και Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΝΗΣΟΙ ΜΥΚΟΝΟΣ - ΡΗΝΕΙΑΣ - ΔΗΛΟΣ.

Άρθρον 6.

Όροι δομήσεως.

1. Οι όροι και περιορισμοί δομήσεως της νήσου Μυκόνου, πλην των περιοχών περί ων τα άρθρα 1 και 5 του παρόντος ως και των νήσων Ρηνείας και Δήλου, καθορίζονται ως ακολούθως :

2. Το μέγιστον ύψος των κτιρίων ορίζεται εις επτά και ήμισυ (7,50) μέτρα, συμπεριλαμβανομένου και του ύψους του συμπαγούς στηθαίου και ο ανώτατος αριθμός ορόφων εις δύο (2).

3. Τα κτίρια, εν εκάστη θέσει, δεν δύνανται να υπερβούν τον μέγιστον αριθμόν ορόφων και το μέγιστον καθοριζόμενον διά του παρόντος ύψους, κλιμακούμενον αναλόγως της κλίσεως του εδάφους.

4. Απαγορεύεται οιαδήποτε παρέκκλισις εκ του ως άνω καθοριζομένου μεγίστου ύψους και αριθμού ορόφων μη εχούσης εν προκειμένω εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 102 του Γ.Ο.Κ. /1973.

5. Εις άς περιπτώσεις εφαρμόζεται βάσει των ισχυουσών διατάξεων ως οικοδομικόν σύστημα το συνεχές, το οικοδομήσιμον τμήμα του οικοπέδου περιορίζεται μεταξύ :

α) των πλαγίων ορίων του οικοπέδου

β) της γραμμής (Α) ευθείας ή τεθλασμένης, παραλλήλου ή μη πρός το πρόσωπον του οικοπέδου κειμένης δε εξ ολοκλήρου μεταξύ αυτού (του προσώπου του οικοπέδου) και ετέρας νοητής γραμμής, παραλλήλου πρός το πρόσωπον του οικοπέδου και εις απόστασιν δύο (2) μέτρων απ' αυτού πρό το εσωτερικόν του οικοπέδου.

γ) γραμμής (Β) ευθείας ή τεθλασμένης, παραλλήλου ή μη πρός το πρόσωπον του οικοπέδου, της οποίας ουδέν σημείον δύναται να απέχη απόστασιν μικροτέραν του ενός (1) μέτρου από του οπισθίου ορίου του οικοπέδου.

6. Δεν επιβάλλεται η συνέχεια των οικοδομών καθ' όλον το ύψος των προσόψεων αυτών, του δευτέρου και μόνον ορόφου δυναμένου να εκτείνεται επί τμήματος της προσόψεως.

7. Ως πρός τους λοιπούς όρους και περιορισμούς δομήσεως των οικοπέδων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, έχουν εφαρμογήν κατά περίπτωσιν: 1) Αι διατάξεις του από 15.6. 1968 Β. Δ/τος «περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων των κειμένων εντός των ορίων των νομίμων υφισταμένων πρό του 1923 Οικισμών» (ΦΕΚ. 111/Δ), ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως 2) αι διατάξεις του από 23.10.1928 Π. Δ/τος «περί καθορισμού των όρων και περιορισμών της εντός και εκτός ζώνης των πόλεων κ.λπ. του Κράτους ανεγέρσεως οικοδομών» (ΦΕΚ 231/Α), πλην των εδαφίων α και γ της παραγράφου 1 του

ἄρθρου 1 αὐτοῦ, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, καὶ 3) τὰ καθοριζόμενα διὰ τοῦ ἑπομένου Κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΕΩΣ ΝΗΣΩΝ ΜΥΚΟΝΟΥ - ΔΗΛΟΥ - ΡΗΝΕΙΑΣ.

Ἄρθρον 7.

Ὀγκομετρία, Διάταξις τῶν κτιρίων καὶ Διαμόρφωσις ἐλευθέρων Χώρων.

1. Ὁ μέγιστος ὄγκος οἱουδήποτε ἀνεγειρομένου ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἰδιοκτησίας, κτιρίου ἢ κτιριακοῦ συγκροτήματος ἐκ περισσοτέρων οἰκοδομῶν κυρίων ἢ βοηθητικῶν καὶ ἐν λειτουργικῇ ἢ μὴ ἑνότητι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μεῖζον τῶν 3.000 Μ3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπετρέπεται ὑπέρβασις τοῦ ὡς ἄνω ὄγκου εἰς τὰς ἑξῆς περιοριστικῶς ἀναφερομένας περιπτώσεις :

α) Ἀνέγερσις κτιρίων δι' ὠργανωμένης δομήσεως.
β) Ἀνέγερσις κτιρίων κοινῆς ὠφελείας.
γ) Ἀνέγερσις κτιρίων ἐπὶ ἀναπλασσομένης περιοχῆς.

2. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος οἰκοδομικὸς ὄγκος κτιρίου, ἤτοι πτέρυξ αὐτοῦ μὲ ἑνιαίαν στάθμην δώματος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 800 Μ3 ὑπὲρ τὴν στάθμην τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἔστω καὶ ἐὰν τὸ ἑνιαῖον λειτουργικῶς κτίριον ἔχει ὄγκον μεγαλύτερον τοῦ ὡς ἄνω καθοριζομένου.

Εἰς περίπτωσιν κτιρίου μὲ ὄγκον μεγαλύτερον τῶν ὀκτακοσίων (800) μέτρων κυβικῶν ὑπὲρ τὴν στάθμην τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἐπιβάλλεται ἡ ὑποδιαίρεσις τοῦ ὄγκου τούτου εἰς μικροτέρας τοῦ ἀνωτέρω μεγέθους τμήματος ἥτις ἐπιτυγχάνεται ὀγκοπλαστικῶς ὡς ἀκολούθως :

Οἱ τμηματικοὶ ὄγκοι τοῦ ἑνιαίου κτιρίου δέον ὅπως παρουσιάζουν ὑψομετρικὴν μὲν διαφορὰν τῆς ὡς ἄνω στάθμης τῶν δωμάτων αὐτῶν τοὐλάχιστον ἐνεννήκοντα ἑκατοστῶν (0,90) τοῦ μέτρου μετάθεσιν δὲ τῶν ὄγκων αὐτῶν ἐν κατόψει τοὐλάχιστον κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ (1,50) μέτρον κατὰ τὴν μίαν ἢ ἄλλην κυρίαν διεύθυνσιν.

Ἡ ὑψομετρικὴ διαφορὰ τῆς ὡς ἄνω στάθμης τῶν δωμάτων ἐπιτυγχάνεται εἴτε διὰ τῆς κατασκευῆς χώρων μὲ διαφορετικὸν ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου, ἐντὸς πάντοτε τῶν ἐπιτρεπομένων ὁρίων (ἄρθρον 7 παράγρ. 5) εἴτε διὰ τῆς διατάξεως τοῦ κτιρίου κατὰ τμήματα εἰς ἕνα ἢ δύο ὀρόφους, ἐπὶ ἐπικλινοῦς δὲ ἐδάφους, διὰ διατάξεως τῶν πτερύγων τοῦ κτιρίου ἐπὶ διαφορετικῆς στάθμης τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους καὶ πάντοτε ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ἐπιτρεπομένου μεγίστου συνολικοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου.

3. Τὸ μέγιστον συνεχὲς καὶ ἑνιαῖον τμῆμα ὄψεως κτιρίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δώδεκα (12,00) μέτρα μήκους. Εἰς περίπτωσιν μεγαλυτέρου μήκους προσόψεως αὕτη δέον ὅπως ὑποδιαιρῆται μορφολογικῶς εἰς πλείονα τμήματα κατὰ τὰ ἐν περιπτώσει Δ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, ἔστω καὶ ἐὰν ἀφορᾷ εἰς ἑνιαῖον λειτουργικῶς κτίριον.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ κτιρίου ἐπὶ ὑποστηλωμάτων (PILOTIS).

5. Ὡς ἐλάχιστον ἐπιτρεπόμενον ἐλεύθερον ὕψος τῶν ὀρόφων καθορίζεται τὸ ὕψος τῶν τριῶν (3,00) μέτρων. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφου μικρότερον τῶν τριῶν (3,00) μέτρων καὶ μέχρι δύο καὶ τεσσαράκοντα (2,40) μέτρων ἐφ' ὅσον δὲν κατασκευασθῇ ὑπόγειος ὄροφος.

6. Τὸ ἐλεύθερον ὕψος ἰσογείου πρὸς χρῆσιν καταστήματος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι μικρότερον τῶν τριῶν (3,00) μέτρων ἀνεξαρτήτως μεγέθους αὐτοῦ. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ καταστημάτων ἐπιφανείας χρησίμου οὐχὶ μεῖζονος τῶν 8 Μ2 τὸ ἐλάχιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος ὁρίζεται εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα (2,40) μέτρα.

7. Ἐπὶ τοῦ δώματος ἑκάστου κτιρίου ἐπιτρέπεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἡ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν κτιρίων κατασκευὴ χώρου ἀπολήξεως κλιμακοστασίου, ἐπιφανείας οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν τριῶν (3) τετραγωνικῶν μέτρων καὶ καπνοδόχων, οἵτινες δύνανται νὰ διατάσσωνται ἐλευθέρως εἰς οἱανδήποτε θέσιν αὐτοῦ. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κατασκευῶν τούτων ὁρίζεται εἰς δύο καὶ ἥμισυ (2,50) μέτρα μετρούμενα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δώματος.

8. Εἰς τὴν περίπτωσιν οἰκοπέδων ἐκτεινομένων διὰ μέσου τοῦ οἰκοδομικοῦ χώρου ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς αὐτοῦ μέχρι τῆς ἄλλης καὶ ἐχόντων, ὡς ἐκ τούτου, δύο πρόσωπα χωρὶς νὰ εἶναι γωνιαῖα, (διαμπερῆ οἰκόπεδα), ἡ βάσει τοῦ ἐπιτρεπομένου ποσοστοῦ καλύψεως προκύπτουσα ὡς μὴ καλυπτέα ἐπιφάνεια τοῦ οἰκοπέδου διατάσσεται ἐλευθέρως ἐπὶ τῶν προσώπων ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ.

9. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τοῦ οἰκοπέδου ἢ καὶ ὡς ἐκ τοῦ μεγίστου ποσοστοῦ καλύψεως προκύπτει οἰκοδομήσιμον τμῆμα μὲ βάθος ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς μικρότερον τῶν ὀκτὼ (8,00) μέτρων, ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ βάθος αὐτὸ αὐξηθῇ εἰς ὀκτὼ (8,00) μέτρα καθ' ἅπαντα τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἔστω καὶ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ μεγίστου ποσοστοῦ καλύψεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι οὐδὲν σημεῖον τοῦ κτίσματος ν' ἀπέχῃ ἀπόστασιν μικροτέραν τοῦ ἑνὸς (1,00) μέτρου ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου.

10. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πανταχόθεν ἐλευθέρου οἰκοδομικοῦ συστήματος, τοῦ τῶν πτερύγων ὡς καὶ τῆς ἐλευθέρας τοποθετήσεως τῶν κτιρίων αἱ κύριαι ἐπιφάνειαι τῶν προσόψεων δύνανται νὰ διατάσσωνται παραλλήλως ἢ μὴ πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου ἐσώτερον δὲ πάντως τοῦ ὁρίου δομήσεως, ἤτοι τῆς ἀκροτάτης γραμμῆς πέραν τῆς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις τῶν προσώψεων τῶν κτιρίων ἢ ὡς εἰδικώτερον ὁρίζεται ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει.

11. α) Εἰς τὰ ὡς ἄνω συστήματα διατηρεῖται ἡ μορφὴ τῆς φυσικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους τῶν ὑποχρεωτικῶν ἢ μὴ πρασιῶν διατηρουμένων εἰς στάθμην ὑψηλοτέραν, ἴσην ἢ χαμηλοτέραν κατὰ περίπτωσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν στάθμην τοῦ κοινοχρήστου χώρου.

β) Ἡ ἐπιχωμάτωσις ἢ καὶ ἡ ἐκσκαφὴ τῶν ἀκαλύπτων ἐπιφανειῶν τῶν οἰκοπέδων πρὸς ἀνύψωσιν ἢ ὑποβίβασιν τῆς στάθμης αὐτῶν ἀπαγορεύεται.

12. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτέλεσις χωματουργικῶν ἔργων πρὸς δημιουργίαν πρανῶν ἐντὸς πρασιῶν.

13. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδων μὲ κλίσιν, ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀναβαθμῶν δι' ἁπλῆς ἐπιχωματώσεως τῆς ἀκαλύπτου ἐπιφανείας αὐτῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς (1,00) μέτρου πρὸς μερικὴν ἰσοπέδωσιν. Αἱ ἐπιχωματώσεις αὗται δὲν ἐπηρεάζουν τὴν ἀφετηρίαν μετρήσεως τοῦ μεγίστου ὕψους τῶν κτιρίων ἥτις εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁρίζεται ἡ τῆς στάθμης τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους.

14. Αἱ ὑποχρεωτικαὶ ἢ μὴ πρασιαὶ τῶν κτιρίων ἐπιτρέπεται ὅπως φυτεύωνται ἢ ἀφίωνται εἰς κατάστασιν φυσικοῦ τοπίου, καταλλήλως εὐπρεπιζομένου.

Ἄρθρον 8.

Μορφολογικὴ σύνθεσις κτιρίων.

1. Τὰ ἐπὶ ἐρειπίων ὑφισταμένων κτιρίων ἢ εἰς ἀντικατάστασιν κατεδαφιζομένων κτιρίων ἐκ νέου οἰκοδομούμενα κτίρια δέον ὅπως, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μορφολογίαν τῶν προσόψεών των καθὼς καὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῶν χώρων, ἀκολουθήσουν τὴν ἀρχὴν τῆς αὐστηρῶς μιμητικῆς μορφολογήσεως συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τῆς τοπικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

Κατὰ τὴν ὡς ἄνω μορφολόγησιν πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑποχρεωτικῶς ὑπ' ὄψει αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαὶ μορφολογικῆς συνθέσεως.

Α. Προσόψεις κτιρίων :

α) Αἱ ἀναλογίαι τῶν διαστάσεων τῶν ἀνοιγμάτων δέον ὅπως εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

Παράθυρα : 1 πρὸς 1,5 ἕως 1 πρὸς 2 (ἐπιμήκη ὀρθογώνια καθ' ὕψος).

Φεγγῖται : 1 πρὸς 1 ἕως 1 πρὸς 1,2

Θύραι : 1 πρὸς 2 ἕως 1 πρὸς 2,5 διὰ τὰς μονοφύλλους καὶ 1,5 ἕως 1 πρὸς 1,8 διὰ τὰς διφύλλους.

Προθῆκαι καταστημάτων : 1 πρὸς 0,8 ἕως 1 πρὸς 2.

Οἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ τῶν ὡς ἄνω ἀναλογιῶν ἀναφέρονται εἰς τὸ μῆκος τοῦ ἀνοίγματος ἐπὶ τῆς ὄψεως. οἱ δὲ δεύτεροι εἰς τὸ ἀντίστοιχον ὕψος αὐτῶν.

Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ διαδοχικῶν ἀνοιγμάτων κατὰ τὴν ὁριζοντίαν ἔννοιαν ὁρίζεται εἰς ἑξήκοντα ἑκατοστὰ (0.60) τοῦ μέτρου κατ' ἐλάχιστον.

Ἡ θέσις τῶν κουφωμάτων ἐντὸς τῶν ἀνοιγμάτων ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς εἴτε ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς ὄψεως εἴτε ἐν ἐσοχῇ εἰς τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (0,40) τοῦ μέτρου ἐπ' αὐτῆς.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ἀνοιγμάτων πάσης φύσεως ἑκάστης ὄψεως δέον ὅπως ὑπερβαίνῃ τὸ 25 % τῆς ἐπιφανείας ἐφ' ἧς ταῦτα κεῖνται.

Ὡς μέγιστον πλάτος τῶν ὡς ἄνω ἀνοιγμάτων ὁρίζεται, διὰ μὲν τὰς προθήκας καταστημάτων δύο καὶ εἴκοσι (2,20) μέτρα διὰ δὲ τὰ λοιπὰ οὐχὶ μεγαλυτέρου τοῦ ἡμίσεος τοῦ μήκους τῆς προσόψεως. κατ' ὄροφον.

γ) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἄνωθεν κοινοχρήστων ἢ μὴ χώρων καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ πλάτους τῶν ὡς ἄνω χώρων, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ὅπως ἐξέχουν τῆς οἰκοδομῆς πλέον τοῦ ἑνὸς (1,00) μέτρου καὶ ὅπως ἀπέχουν ἀπόστασιν μικροτέραν τοῦ ἑνὸς (1,00) μέτρου ἀπὸ τῶν πλαγίων καὶ τοῦ ὀπισθίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου. Τὸ μῆκος ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐξωστῶν τούτων ὁρίζεται εἰς δύο (2,00) μέτρα κατὰ μέγιστον. Ἡ μεγίστη ἀπόστασις μεταξὺ διαδοχικῶν ἐξωστῶν τοῦ αὐτοῦ ὀρόφου ὁρίζεται εἰς δύο (2,00) μέτρα. Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ἐξωστῶν εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τοῦ ἑνὸς (1,00) μέτρου ἀπὸ τῶν ἀκμῶν συναντήσεως τῶν διαφόρων ὄψεων τοῦ κτιρίου. Ἡ κατωτέρω ἐπιφάνεια οἱουδήποτε δομικοῦ στοιχείου τῶν ἐξωστῶν ἄνωθεν κοινοχρήστων ἢ μὴ χώρων, δέον ὅπως εἰς οὐδὲν σημεῖον αὐτῆς εὑρίσκεται εἰς ὕψος μικρότερον τῶν δύο καὶ τεσσαράκοντα (2,40) μέτρων ἀπὸ τοῦ κάτωθεν αὐτῆς φυσικοῦ ἐδάφους.

δ) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν κλιμάκων ἐκ τῶν κοινοχρήστων χώρων πρὸς τὸν ὄροφον. Αἱ κλίμακες αὗται δέον ὅπως κατασκευάζωνται ὑποχρεωτικῶς συμπαγεῖς καὶ ἄνευ ἐμφανοῦς ἐκ κοινοχρήστων χώρων κενοῦ κάτωθεν τοῦ κεκλιμένου ἐπιπέδου αὐτῶν, ἐπιχρισμένοι διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου.

Αἱ κλίμακες αὗται θὰ διήκουν ὑποχρεωτικῶς παραλλήλως (καὶ οὐχὶ καθέτως ἢ ἄλλως πως) πρὸς τὴν πρόσοψιν τοῦ κτιρίου, ἐπιτρεπομένης τῆς προεξοχῆς αὐτῶν ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων κατὰ δέκα πέντε ἑκατοστὰ (0,15) τοῦ μέτρου.

ε) Τὸ στηθαῖον τοῦ δώματος δέον ὅπως διαμορφοῦται, ἀνεξαρτήτως τοῦ πάχους τῶν ὑποκειμένων ἐξωτερικῶν τοίχων, κατὰ τὴν δόκιμον τοπικὴν παράδοσιν, ὡς «σαμάρι» συμπαγὲς πλάτους τεσσαράκοντα ἑκατοστῶν (0,40) τοῦ μέτρου ἕως ἑξήκοντα ἑκατοστῶν (0,60) τοῦ μέτρου καὶ ὕψους τριάκοντα ἑκατοστῶν (0,30) τοῦ μέτρου ἕως ἑβδομήκοντα ἑκατοστῶν (0,70) τοῦ μέτρου ὑπὲρ τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τοῦ δώματος, μὲ διατομὴν ἐλευθέραν καμπύλην.

στ) Ἅπαντες οἱ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι τῶν κτιρίων δέον ὅπως παρουσιάζουν ἐλαφροτάτην κλίσιν πρὸς τὰ ἔσω πρὸς ἐπίτευξιν τῆς χαρακτηριστικῆς «μειώσεως» τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ὄγκων κατὰ τὴν παραδοσιακὴν ἀρχιτεκτονικήν. Ἡ ἐσοχὴ τῆς στέψεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν βάσιν τοῦ κτίσματος δέον ὅπως κυμαίνεται μεταξὺ πέντε (0,05) ἕως δέκα (0,10) ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου, ἀναλόγως τοῦ ὕψους τοῦ κτιρίου.

ζ) Ἡ ὑποδιαίρεσις τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων ὁλικοῦ μήκους μεγαλυτέρου τῶν δώδεκα (12,00) μέτρων εἰς πλείονα τμήματα, περὶ ἧς κατωτέρω ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. 3 τοῦ παρόντος, ἐπιτυγχάνεται μορφολογικῶς διὰ τῶν ἀκολούθων τρόπων.

ι) Δημιουργία διαφορᾶς ἐπιπέδου διὰ προωθήσεως τμήματος τῆς ὄψεως καθ' ὅλον τὸ ὕψος αὐτῆς, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους προϋποθέσεις.

—Μὴ αὐξήσεως ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης προωθήσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως καὶ μεγίστου ποσοστοῦ καλύψεως τοῦ οἰκοπέδου.

—Τὰ προωθούμενα τμήματα νὰ μὴ ἐκτείνωνται ἐπὶ κο[ι]νοχρήστων χώρων.

—Ἡ ὡς ἄνω διαφορὰ ἐπιπέδου νὰ εἶναι κατ' ἐλάχιστ[ον] τριάκοντα ἑκατοστὰ (0,30) τοῦ μέτρου.

ιι) Δημιουργία κατακορύφων ἐγκοπῶν, οἵτινες διήκο[υν] καθ' ὅλον τὸ ὕψος τῆς ὄψεως. Τὸ ἐλάχιστον εὖρος τῶν ἐγκ[ο]πῶν ὁρίζεται εἰς τριάκοντα ἑκατοστὰ (0,30) τοῦ μέτρου, [τὸ] μέγιστον εἰς τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (0,40) τοῦ μέτρου. Τ[ὸ] ἐλάχιστον βάθος τῶν ἐγκοπῶν ὁρίζεται εἰς τεσσαράκοντα ἑκ[α]τοστὰ (0,40) τοῦ μ. τὸ μέγιστον εἰς ὀγδοήκοντα ἑκατοσ[τὰ] (0,80) τοῦ μέτρου. Ἀπαγορεύεται ἡ μείωσις τῶν διαστάσε[ων] τῶν ἐγκοπῶν πρὸς τοποθέτησιν παντοίων δομικῶν στοιχεί[ων] ἐντὸς αὐτῶν. Εἰς περίπτωσιν τοποθετήσεως ἐντὸς τ[ῶν] ἐγκοπῶν ὑδρορροῶν, θὰ αὐξάνωνται ἀντιστοίχως αἱ διαστ[ά]σεις αὐτῶν οὕτως ὥστε νὰ πληροῦνται οἱ τεθέντες περιορισμ[οί].

ιιι) Συνδυασμὸς τῶν δύο προηγουμένων τρόπων.

η) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ κατασκευὴ κλειστῶν ἐξ[ω]στῶν (ἔρκερ) ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων.

θ) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ κατασκευὴ προπυλαίων π[ρὸ] τοῦ κυρίου ὄγκου τῶν κτιρίων καὶ ἐπὶ τῶν ὄψεων αὐτῶ[ν].

Β. Στέγασις κτιρίων

α) Ὡς μόνος ἐπιτρεπτὸς τρόπος στεγάσεως ὁρίζεται [τὸ] ἐπίπεδον δῶμα ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης στεγάσε[ως] οἷον ἐπικλινεῖς στέγαι διαφόρων μορφῶν (κεραμοσκεπεῖς [ἢ] ἄλλαι) καθὼς καὶ ἐμφανεῖς θόλοι παντὸς εἴδους.

β) Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ στέγασις διὰ θόλ[ων] ἐμφανῶν (κυλινδρικῶν καὶ σφαιρικῶν) προκειμένου π[ερὶ] ἐκκλησιῶν ἢ παρεκκλησίων καθὼς καὶ δημοτικῶν λουτρ[ῶν].

γ) Τὸ ἐπίπεδον δῶμα δέον ὅπως διαμορφοῦται πάντο[τε] μετὰ συμπαγοῦς στηθαίου ὡς ἀνωτέρω ὁρίζεται (ἄρθρον [...] παρ. 1 Αε) ἀποκλειομένου παντὸς ἑτέρου τύπου στηθαί[ου] ἢ προεξοχῆς (προβόλου ἢ γείσου) τῆς πλακὸς τοῦ δώματ[ος] πέραν τοῦ κατακορύφου ἐπιπέδου τῶν ὄψεων.

Γ. Μορφολόγησις διαφόρων ἐπὶ μέρους στοιχείων.

α) Οἱ καπνοδόχοι ἑστιῶν, φούρνων κ.λπ. ἐπιτρέπεται ὅπ[ως] προεξέχουν κατὰ ἀνώτατον ὅριον μέχρι δύο (2,00) μέτ[ρα] ὑπὲρ τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τοῦ δώματος, ἡ δὲ διατομὴ των δ[ύ]ναται κατὰ ἀνώτατον ὅριον νὰ ἔχῃ διαστάσεις ἑξήκοντα ἑκ[α]τοστῶν ἐπὶ ἕνα μέτρον καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ (0,60 X 1,2[0])

Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις ἐμφανῶν σωλήνων [ἐξ] ὀπτῆς γῆς (πουριὰ) μεταλλικῶν ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης ὕλ[ης] ὡς καπνοδόχων.

Ἡ στέψις τῶν καπνοδόχων δύναται νὰ μορφολογη[θῇ] εἴτε διὰ τῆς διατάξεως πλακοειδῶν λίθων, εἴτε διὰ τ[ῆς] τοποθετήσεως διατρήτου δοχείου ἐξ ὀπτῆς γῆς, προβλεπομ[έ]νης εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῆς ἐπιχρίσεως διὰ γαλ[α]κτώματος ἀσβέστου. Πᾶσα ἄλλη διακοσμητικὴ ἀπόληξις τ[ῶν] καπνοδόχων ἀπαγορεύεται.

β) Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις ὁριζοντίων πετάσσ[ων] (τεντῶν) σταθερῶν ἢ κινητῶν μόνον ἐπὶ τῶν αὐλῶν τ[ῶν] οἰκοδομῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων πεζοδρόμων κ[αὶ] πλατειῶν. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν οἱ πέτασσ[οι] δύνανται νὰ ἐξικνοῦνται μέχρι τοῦ ἄξονος τῶν ὡς ἄνω κοι[νο]χρήστων χώρων. Τὸ ὕψος τῶν πετάσσων ὁρίζεται κατὰ μ[έ]γιστον εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα (2,40) μέτρων ἀπὸ τ[ῆς] ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους.

Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις κεκλιμένων πετάσσων καθ[ὼς] καὶ παντὸς ἑτέρου εἴδους προχείρου στεγάστρου γενικῶς.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ὁριζοντίων σκ[ια]δίων ἐκ καλαμωτῆς μόνον ἐντὸς αὐλῶν. Τὸ μέγιστον ὕψ[ος] τῶν σκιαδίων ὁρίζεται εἰς δύο μέτρα καὶ τεσσαράκοντα ἑκ[α]τοστὰ (2,40) μ.

Ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ κατασκευὴ μονίμων προσ[τε]γασμάτων ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων.

γ) Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ στοῶν διελεύσεως κοιν[ῶς] ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν ἐκ παραδόσεως μορφὴν καὶ λειτουργί[αν] τῶν κοινοχρήστων χώρων ἐν Μυκόνῳ.

δ) Ἐπιτρέπεται ἡ περίφραξις ἰδιοκτησιῶν εἰς οἱανδήποτε θέσιν κατὰ μῆκος τοῦ ὁρίου αὐτῶν διὰ μανδροτοίχων ἐκ λιθοδομῆς πάχους κατ' ἐλάχιστον πεντήκοντα ἑκατοστῶν (0,50) τοῦ μέτρου καὶ ὕψους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ εἰς οὐδεμίαν θέσιν τὰ τρία (3,00) μέτρα, μετρούμενα κατακορύφως ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόληξις τῶν μανδροτοίχων (στέψις), δέον ὅπως μορφολογῆται κατὰ τρόπον ἀντίστοιχον πρὸς τὸν περιγραφέντα προκειμένου περὶ τῶν στηθαίων τῶν δομάτων, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ Αε τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα. Οὐδεὶς ἕτερος τρόπος περιφράξεως ἰδιοκτησιῶν ἐπιτρέπεται.

ε) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ τοποθέτησις ἐλαφρῶν διαχωρισμάτων, αἰθαλοσυλλεκτῶν καὶ δεκτῶν τηλεοράσεως, ὡς καὶ ἡ διαμόρφωσις τῶν δωμάτων πρὸς φύτευσιν ἐπ' αὐτῶν.

στ) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ τοποθέτησις μεταλλικῶν κιγκλιδωμάτων ἀσφαλείας εἰς τὰς προθήκας τῶν καταστημάτων (ρολλᾶ - φυσαρμόνικες), ὡς καὶ ἡ ἐγκατάστασις σιδηρῶν ἐξωτερικῶν ἑλικοειδῶν ἢ ἑτέρας μορφῆς κλιμάκων.

ζ) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ συμπαγῶν ἀναβαθμῶν (πεζοῦλες) κατὰ μῆκος τῶν προσόψεων τῶν κτιρίων, μεγίστου πλάτους πεντήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου (0,50) ὑποχρεωτικῶς ἐπιχρισμένων διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου.

Οἱ ὡς ἄνω ἀναβαθμοὶ ἐπιτρέπεται ὅπως κατασκευάζωνται εἰς βάρος τῆς ἐπιφανείας τῶν κοινοχρήστων χώρων, ἐφ' ὅσον τὸ πλάτος τούτων εἰς τὴν θέσιν κατασκευῆς τοῦ ἀναβαθμοῦ εἶναι μεῖζον τῶν δύο μέτρων καὶ πεντήκοντα ἑκατοστῶν (2,50) μ.

2. Τὰ ἀνεγειρόμενα ἐπὶ ἀκαλύπτων οἰκοπέδων νέα κτίρια δύναται νὰ ἀκολουθήσουν - καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μορφολόγησιν των - διαζευτικῶς ἑκατέραν τῶν δύο ἀκολούθως ἀρχῶν :

α) Τὴν ὡς ἄνω παράγρ. 1 αὐστηρῶς μιμητικὴν μορφολόγησιν, συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τῆς τοπικῆς ἀρχιτεκτονικῆς.

β) Τὴν μορφολόγησιν συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους μορφολογικὰς ἀντιλήψεις ἐναρμονιζομένην κατὰ τὴν διάταξιν τῶν ὄγκων, τὴν κλίμακα καὶ τὰς ἀναλογίας τοῦ κτίσματος, πρὸς τὸ παραδοσιακὸν ἀρχιτεκτονικὸν περιβάλλον τῆς νήσου Μυκόνου - Δήλου - Ρηνείας.

Κατὰ ταύτην ἰσχύουν οἱ ἀνωτέρω ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιγραφέντες τρόποι μορφολογήσεως (αὐστηρῶς μιμητικῆς μορφολογήσεως) μὲ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις :

Α. Ἡ διάταξις τῶν ἀνοιγμάτων ἐπὶ τῶν προσώψεων δύναται νὰ εἶναι εἴτε ἐλευθέρα (ἀσύμετρος) εἴτε ρυθμικὴ (ἐν σειρᾷ), ἀποκλειομένης τῆς συμμετρικῆς περὶ ἄξονα διατάξεως.

Αἱ ἀναλογίαι καὶ αἱ διαστάσεις τῶν ἀνοιγμάτων δὲν ὑπόκεινται εἰς περιορισμούς.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ἀνοιγμάτων πάσης φύσεως ἑκάστης ὄψεως δέον ὅπως μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 35 % τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς.

Β. Διὰ τοὺς κεκαλυμμένους ἐν ἐσοχῇ ἐξώστας (λότζιες) ἰσχύουν τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα (ἄρθρον 8 παράγρ. 1 Αβ) διὰ τὴν μιμητικὴν μορφολόγησιν, μὲ τὴν πρόσθετον δυνατότητα ὅπως οἱ ἐν λόγῳ ἐξῶστες διήκουν καὶ μέχρις ὁλοκλήρου τοῦ μήκους τῆς προσόψεως.

Γ. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις κατακορύφων πετάσσων (τεντῶν) πρὸ τῶν ἀνοιγμάτων μόνον τῶν κεκαλλυμμένων ἐν ἐσοχῇ ἐξωστῶν (λόντζιες).

3. Ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε μορφολογικὴ σύνθεσις πλὴν τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων ἀποβλέπουσα εἴτε εἰς μίαν ἐλευθέραν «παράφρασιν» τῶν παραδοσιακῶν μορφῶν, εἴτε εἰς συγχρόνους μορφὰς ἀσχέτους καὶ ξένας πρὸς τὸ παραδοσιακὸν περιβάλλον.

Ἄρθρον 9.

Κατασκευαστικοὶ τρόποι.

1. Κατὰ τὴν αὐστηρῶς μιμητικὴν μορφολόγησιν, ἰσχύουν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἀκόλουθοι βασικοὶ κατασκευαστικοὶ τρόποι :

α) Οἱ ἐξωτερικοὶ καὶ ἐσωτερικοὶ τοῖχοι τῶν κτιρίων, δέον ὅπως ἐπιχρίωνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ κονιάματος, ἀποκλειομένης πάσης ἑτέρας μορφολογήσεως. Τὰ ὡς ἄνω ἐπιχρίσματα δέον ὅπως ἐμφανίζουν ἐπιφάνειαν ἐλαφρῶς ἀνώμαλον εἴτε πατητὴν εἴτε τριπτήν, ἀποκλειομένων τῶν πετακτῶν ἐπιχρισμάτων.

Αἱ ἀκμαὶ συναντήσεως τῶν διαφόρων ἐπιχρισμένων ἐπιφανειῶν δέον ὅπως μὴ διαμορφοῦνται ὀξεῖαι καὶ αὐστηρῶς εὐθύγραμμοι, ἀλλὰ ἐλαφρῶς στρογγυλευμέναι καὶ ἀνώμαλοι.

β) Ὁ χρωματισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν κτιρίων ἔσται ὑποχρεωτικῶς διὰ λευκοῦ γαλακτώματος ἀσβέστου, ἀποκλειομένης τῆς χρήσεως παντὸς ἑτέρου εἴδους χρωματισμοῦ, ὡς καὶ τῶν ποικίλων ὑλικῶν ἐπικαλύψεως τῶν ὄψεων.

γ) Αἱ μονώσεις καὶ ἐπικαλύψεις τῶν δωμάτων θὰ ἐπιχρίωνται ὑποχρεωτικῶς διὰ τελικῆς στρώσεως γαλακτώματος ἀσβέστου.

δ) Τὰ κατώφλια καὶ αἱ ποδιαὶ τῶν ἀνοιγμάτων ὡς καὶ αἱ βαθμίδες τῶν ἐξωτερικῶν κλιμάκων μορφοῦνται ἀποκλειστικῶς εἴτε διὰ φυσικῶν λιθίνων πλακῶν (οὐχὶ λειασμένων καὶ ὀρθογωνισμένων) ἄνευ κρεμάσεως, εἴτε ἐκ σιμεντοκονίας ἐπιχρισμένης διὰ στρώσεως λευκοῦ γαλακτώματος ἀσβέστου.

ε) Τὰ στηθαῖα τῶν κλιμάκων καὶ τῶν κεκαλυμμένων ἐν ἐσοχῇ ἐξωστῶν (λόντζιες), κατασκευάζονται ἀποκλειστικῶς δι' ἑνὸς τῶν ἀκολούθων τρόπων :

αα) Ὡς συμπαγῆ στηθαῖα, ἐπιχρισμένα μὲ στέψιν ἐκ πατητῆς σιμεντοκονίας, μὲ ἀκμὰς στρογγυλευμένας καὶ μὲ τελικὴν ἐπίχρισιν διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου.

ββ) Ὡς στηθαῖα ἐκ λιθοδομῆς διάτρητα μετὰ κατακορύφων ὀρθογωνικῶν κενῶν, συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν παραδοσιακὴν διάταξιν, ἐπιχρισμένα καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς ἐπιφανείας διὰ κονιάματος καὶ γαλακτώματος ἀσβέστου.

γγ) Ὡς ξύλινα στηθαῖα μὲ κουπαστὴν καὶ ὀρθοστάτας ἁπλῆς ὀρθογωνικῆς διατομῆς. Διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν ἐν λόγῳ στηθαίων ἰσχύουν τὰ διὰ τὸν χρωματισμὸν τῶν κουφωμάτων κατωτέρω ὁριζόμενα.

στ) Τὰ στηθαῖα τῶν ἀνοικτῶν ἐξωστῶν κατασκευάζονται ἀποκλειστικῶς κατὰ τοὺς ὡς ἄνω περιγραφέντας ὑπὸ στοιχεῖα (ββ) καὶ (γγ) τρόπους.

ζ) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμφανὴς τοποθέτησις σωληνώσεων παντὸς εἴδους καὶ χρήσεως (οἷον ὑδρορροαί), ἀποχετεύσεις κλπ.) ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων.

η) Τὰ κουφώματα θυρῶν, παραθύρων καὶ προθηκῶν καταστημάτων κατασκευάζονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ ξύλου.

Τὰ ὑαλοστάσια κατασκευάζονται μετὰ ὑποδιαιρέσεων (καῖτια) αἵτινες ἔχουν μεγίστας διαστάσεις πεντήκοντα ἐπὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (0,50 Χ 0,50) τοῦ μέτρου.

Τὰ σκοῦρα κατασκευάζονται εἴτε ὡς πλήρη εἴτε ὡς περσιδωτὰ (γερμανικὰ-νεοκλασικὰ μὲ κινητὰς περσίδας).

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις μεταλλικῶν κουφωμάτων, ἐκτὸς ἐπὶ ἀνοιγμάτων εἰδικῶν χώρων εἰς οὓς διὰ λόγους ἀσφαλείας ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν εἰδικῶν ἰσχυόντων κανονισμῶν ἢ διατάξεων ἡ χρῆσις αὐτῶν. Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις συρτῶν κατασκευῶν, γαλλικῶν σκούρων καὶ σκούρων ρολλῶν.

Τὰ κουφώματα ἐν γένει χρωματίζονται εἰς μονοχρώμους ἰσχυροὺς τόννους (πράσινον, κυανοῦν, ἐρυθμὸν τοῦ μινίου, γαιώδη χρώματα).

θ) Ἡ τοποθέτησις μεταλλικῶν κιγκλιδωμάτων ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἀνοιγμάτων δὲν ἐπιτρέπεται.

ι) Τὰ ὑποστυλώματα τῶν πετάσσων (τεντῶν) θὰ κατασκευάζωνται ἀποκλειστικῶς ἐκ ξύλου.

Οἱ πέτασσοι ἔσονται ἀποκλειστικῶς ἐκ μονοχρώμου ὑφάσματος. Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ τοποθέτησις κιγκλιδωμάτων ἐπὶ αὐλῶν καὶ δωμάτων.

2. Κατὰ τὴν μορφολόγησιν συμφώνως πρὸς τὰς συγχρόνους μορφολογικὰς ἀντιλήψεις ἐναρμονιζομένας πρὸς τὸ ἀρχιτεκτονικὸν παραδοσιακὸν περιβάλλον τῆς νήσου Μυκόνου ἰσχύουν ὑποχρεωτικῶς οἱ ἀνωτέρω ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιγραφέντες βασικοὶ κατασκευαστικοὶ τρόποι (οἱ ἰσχύοντες καὶ διὰ τὴν αὐστηρῶς μιμητικὴν μορφολόγησιν) μὲ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις :

α) Αἱ ἐπιφάνειαι τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν τοίχων τῶν κτιρίων ἐπιτρέπεται νὰ διαμορφοῦνται καὶ ὡς ἑξῆς :

αα) Λιθοδομὴ ἁρμολογημένη δι' εὐρέων στρογγυλευμένων ἁρμῶν πατητῆς σιμεντοκονίας ἐπιχρισμένων διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου.

ββ) Λιθοδομὴ ἐμφανῶν πλακοειδῶν λίθων, ἄνευ ἐπιχρίσματος ἢ ἐπιχρισμένων μόνον διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου.

γγ) Λιθοδομὴ ἐμφανοῦς σκυροδέματος ἀπαραιτήτως καὶ ἀποκλειστικῶς ἐπιχρισμένου διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου.

β) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ βαθμίδων ἐξ ἐμφανοῦς σκυροδέματος ἐπιχρισμένων διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου ὡς καὶ βαθμίδων ἐκ φυσικῶν λιθίνων πλακῶν μετὰ κρεμάσεως.

γ) Τὰ ὑαλοστάσια τῶν ἐξωτερικῶν κουφωμάτων ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευάζωνται ἄνευ ὑποδιαιρέσεως (καΐτια) Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ συρομένων κουφωμάτων.

3. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς στατικῆς μελέτης τῶν κτιρίων ἀπαγορεύεται ἡ πρόβλεψις προσθέτων φορτίων πέραν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιτρεπομένου μεγίστου ὕψους.

Ἄρθρον 10.

Διαρρύθμισις καὶ ἐπίπλωσις ἐσωτερικῶν χώρων.

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν τῶν κτιρίων ἐν γένει καὶ τὴν ἐπίπλωσιν τῶν ἐσωτερικῶν χώρων, ὁρίζονται τὰ ἀκόλουθα :

1. Οἱ χρωματισμοὶ τῶν τοίχων δέον νὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς λευκοί. Οἱ χρωματισμοὶ τῶν ξυλίνων κουφωμάτων καὶ ἐπενδύσεων δέον νὰ ἐκτελοῦνται εἰς μονοχρώμους ἁπλοῦς τόννους (κυανοῦν, ἐρυθρόν, βαθύ, κίτρινον, γαιώδη χρώματα κλπ.).

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπικάλυψις τῶν δαπέδων μόνον κατὰ τοὺς ἀκολούθους τρόπους : Φυσικαὶ λίθιναι πλάκες, ξύλινα δάπεδα εἰς σχῆμα λωρίδων, λευκὸν μωσαϊκόν, ἁπλὴ συμεντοκονία πατητὴ χρωματισμένη δι' ἐλαιοχρώματος μονοχρώου κεραμεικὰ πλακίδια.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ φωτισμὸς τῶν χώρων διὰ λαμπτήρων φθορίου ἢ νέου (καθοδικῶν), ἐπιβάλλεται δὲ κατ' ἀποκλειστικότητα λευκὸς φωτισμὸς διὰ λαμπτήρων πυρακτώσεως καλυπτομένων ὑπὸ ἁπλῶν ὑαλίνων ἢ ὑφασματίνων καλυπτριῶν.

4. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ χώρους ξενοδοχείων, καταστημάτων, παντὸς εἴδους ἐνοικιαζομένων διαμερισμάτων ἢ δωματίων οἰκιῶν ὡς καὶ διὰ χώρους συναθροίσεως τοῦ κοινοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐπιγραφαί, Δημοτικὸς Φωτισμός, Ἐπικάλυψις καὶ «Ἐπίπλωσις» Ὁδῶν.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἐγκατάστασις «φωτεινῶν ἐπιγραφῶν» ἀμέσως ἢ ἐμμέσως φωτιζομένων, ἀνεξαρτήτως εἴδους καὶ σχήματος αὐτῶν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἐπιγραφῶν κοινῶν (μὴ φωτεινῶν) ἐπὶ τῶν προσόψεων τῶν οἰκοδομῶν ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους εἰδικώτερον ὅρους :

α) Αἱ ἐπιγραφαὶ τοποθετοῦνται ἀποκλειστικῶς παραλλήλως πρὸς τὰς ὄψεις τῶν κτιρίων στηριζόμεναι ἐπὶ τῶν κτιρίων, μὲ μεγίστην προεξοχὴν ὀκτὼ ἑκατοστῶν (0,08) τοῦ μέτρου ἀπὸ τῶν ὄψεων καὶ εἰς μέγιστον ὕψος τριῶν καὶ ἥμισυ (3,50) μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῶν κοινοχρήστων χώρων.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἐπιγραφῶν ἐπὶ στηθαίων ἐξωστῶν, κλιμάκων, στηθαίων δωμάτων, καθὼς καὶ ἡ τοποθέτησις ἐλευθέρως ἱσταμένων ἰκριωμάτων διαφημιστικῶν ἢ ἄλλων πινακίδων ἐπὶ δωμάτων ἢ ἀλλαχοῦ.

γ) Ἡ μεγίστη ἐπιτρεπομένη ἐπιφάνεια ἑκάστης ἐπιγραφῆς ὁρίζεται εἰς ἓν (1,00) μέτρον τετραγωνικὸν ἀπαγορευομένης τῆς τοποθετήσεως περισσοτέρων τῆς μιᾶς ἐπιγραφῶν, δι' ἑκάστην ἐπιχείρησιν ἢ ὑπηρεσίαν, ἐπὶ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὄψεως τῶν κτιρίων.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις ἐπιγραφῶν καὶ διαφημίσεων παντὸς εἴδους εἰς τοὺς φυσικοὺς σχηματισμοὺς καὶ χώρους τῶν τριῶν νήσων (οἷον ἀκρωτήρια, κλιτεῖς, κορυφαί, ἀκταὶ κλπ.).

4. Αἱ ἐπιγραφαὶ ἔσονται ἀποκλειστικῶς δίχρωμοι, μὲ χαρακτῆρας μαύρης ἢ κυανῆς ἀποχρώσεως, σχεδιαζομένους δι' ἐλαιοχρώματος ἐπὶ πινακίδος ἀποχρώσεως λευκῆς. Οἱ χαρακτῆρες ἔσονται ἁπλοῖ (καὶ οὐχὶ ἐξεζητημένοι) κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τῆς Μυκόνου. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν ὡς ἄνω χαρακτήρων ὁρίζεται εἰς τριάκοντα ἑκατοστὰ (0,30) τοῦ μέτρου.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπικόλλησις πλαστικῶν στοιχείων ἐπὶ ὑαλοπινάκων τῶν ἀνοιγμάτων τῶν ὄψεων ἢ ἐπὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων των κτιρίων. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται ἡ διάταξις μεμονωμένων χαρακτήρων (γραμμάτων ἢ ἀριθμῶν), εἰς ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, πρὸς σύνθεσιν ἑνιαίας ἐπιγραφῆς, ὡς καὶ ὁ φωτισμὸς τῶν ἐπιγραφῶν.

5. Αἱ ἐπιγραφαὶ δέον ὅπως εἶναι συντεταγμέναι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐπιτρέπεται ἡ μετάφρασις, ἐπεξήγησις εἰς ξένην ἢ ξένας γλώσσας ἢ καὶ ἡ ἠχητικὴ ἀπομίμησις διὰ λατινικῶν χαρακτήρων ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους :

α) Ἡ ξενόγλωσσος μετάφρασις ἢ ἐπεξήγησις τῆς ἐπιγραφῆς θὰ ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς αὐτῆς –μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιγραφὴν–πινακίδος.

β) Τὰ ξενόγλωσσα στοιχεῖα ἑκάστης ἐπιγραφῆς δὲν θὰ ὑπερβαίνουν εἰς τὸ ὕψος καὶ διαστάσεις γενικῶς τὰ ἀντίστοιχα ἑλληνικὰ στοιχεῖα.

γ) Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν καὶ περὶ τῶν ξένων στοιχείων οἱ περιορισμοὶ καὶ αἱ συνθῆκαι αἱ προσδιοριζόμεναι ὡς ἄνω εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Τὰ δημοσίως ὁρατὰ φωτιστικὰ σώματα, εἴτε ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὸν δημοτικὸν φωτισμὸν εἴτε εἰς ἰδιωτικὰ ἢ δημόσια κτίσματα, δύνανται νὰ ἔχουν ἀποκλειστικῶς τὰς ἀκολούθους μορφάς :

α) Προβολεῖς ἢ ἕτερα φωτιστικὰ σώματα ὑπαίθρου καταλλήλως τοποθετούμεναι ἐντὸς ἐσοχῶν (κογχῶν) τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων.

β) Φωτιστικὰ σώματα τύπου μιμητικοῦ τῶν παλαιῶν φαναριῶν ἢ λαμπῶν θυέλλης, διαστάσεων οὐχὶ μεγαλυτέρων τῶν τριάκοντα ἐπὶ τριακοντα ἐπὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, (0,30 × 0,30 × 0,40), τοποθετημένα εἴτε ἐπὶ σιδηρῶν στύλων ὕψους οὐχὶ μεγαλυτέρου τῶν τεσσάρων (4,00) μέτρων εἴτε ἐπὶ τῶν προσόψεων τῶν κτιρίων.

7. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις γυμνῶν λαμπτήρων πυρακτώσεως ἢ φθορισμοῦ, μεμονωμένας ἢ ὑπὸ μορφὴν «γιρλάντας», καθὼς καὶ συγχρόνων φωτιστικῶν σωμάτων ἐπιτοιχίων ἢ ἐπὶ στύλων.

8. Ἡ ἐπικάλυψις τῶν πεζοδρόμων καὶ πλαιτειῶν προβλέπεται ἀποκλειστικῶς κατὰ τοὺς ἀκολούθους τρόπους:

α) Διὰ ἐγχωρίων σχιστολίθων, τοποθετημένων εἴτε ἐπιφανειακῶς κατὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν (πλακόστρωτα) εἴτε ἐνσφηνωμένων καθέτως πρὸς τὸ ἔδαφος (καλντερίμι).

Αἱ πλακοστρώσεις δέον ὅπως ἁρμολογοῦνται διὰ σιμεντοκονίας ἐπιχρισμένης διὰ γαλακτώματος ἀσβέστου. Πᾶς ἕτερος χρωματισμὸς ἢ διακόσμησις τῶν πλακοστρώτων ἀπαγορεύεται.

β) Διὰ διαστρώσεως σκυροδέματος ἐλαχίστου πάχους δέκα ἑκατοστῶν (0,10) τοῦ μέτρου μὲ διαμόρφωσιν ἁρμῶν διαστολῆς ἀνὰ πέντε (5,00) μέτρα μήκους πεζοδρόμου.

γ) Διὰ διαστρώσεως ἀμμοχαλίκου συμπιεζομένου διὰ κυλίνδρου.

9. Διὰ τὴν ἐπίπλωσιν καὶ ἐξοπλισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων τῶν οἰκισμῶν προβλέπονται τὰ ἀκόλουθα :

α) Οἱ πάγκοι ἀναπαύσεως δέον ὅπως διαμορφοῦνται ἀποκλειστικῶς εἴτε ὁλόσωμοι κτιστοὶ ἐκ λιθοδομῆς μὲ ἐπι-

κάλυψιν ἐγχωρίων πλακῶν, εἴτε κτιστοὶ ἐκ λιθοδομῆς μὲ κάλυψιν ἐγχωρίων πλακῶν, εἴτε ὁλόσωμοι ἐκ σκυροδέματος ἁπλῆς διατομῆς (πλὰξ πλάτους πεντήκοντα ἑκατοστῶν (0,50) τοῦ μέτρου καὶ πάχους δέκα ἑκατοστῶν (0,10) τοῦ μέτρου ἐπὶ ὑποβάθρου ἰδίων διαστάσεων.

β) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ τοποθέτησις σιδηρῶν ἢ ξυλίνων πάγκων ἢ πάγκων ἐκ προκατασκευασμένων στοιχείων.

γ) Οἱ δημοτικοὶ κάλαθοι ἀπορριμάτων ἔσονται κυτία μεταλλικὰ ὀρθογωνικὰ ἐπιτοίχια μετὰ καλύματος, ἐπιχρισμένα διὰ λευκοῦ ἐλαιοχρώματος.

δ) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἀναγλύφων ἢ φορητῶν πινακίδων ὀνομασίας ὁδῶν καὶ ἀριθμήσεως τῶν οἰκιῶν. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ ἀναγράφωνται διακριτικῶς διὰ ὁμοιομόρφου γραμμῆς καθορισθησομένης ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῶν ἐπιχρισμάτων τῶν προσόψεων τῶν κτισμάτων.

ε) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ κοινοχρήστων χώρων κατασκευὴ πιδάκων καὶ περιπτέρων, ἡ τοποθέτησις κανίστρων φυσικῶν ἢ τεχνητῶν ἀνθέων καὶ ἑτέρων παρομοίων στοιχείων ξένων πρὸς τὴνπολεοδομικὴν εἰκόνα τῶν παραδοσιακῶν αἰγαιοπελαγίτικων οἰκισμῶν.

στ) Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἐγκατάστασις Λούνα-Πάρκ ἢ ἄλλων προχείρων ἐγκαταστάσεων δημοσίας ἀναψυχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 12.

Ἔκτασις ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Γ' τοῦ παρόντος ἔχουν ἰσχὺν εἰς ἅπασαν τὴν περιοχὴν τοῦ συμπλέγματος τῶν τριῶν νήσων Μυκόνου συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Χώρας Μυκόνου Δήλου καὶ Ρηνείας τόσον διὰ τὰ ἐξ ὑπαρχῆς ἀνεγειρόμενα κτίρια ὅσον καὶ διὰ τὰς ἐργασίας ἐπισκευῶν, κατασκευῶν ἢ ἐπανοικοδομήσεως ὑφισταμένων κτισμάτων. Τὰ κτίρια ταῦτα νοοῦνται κείμενα ὁπουδήποτε τῆς ὡς ἄνω περιοχῆς εἴτε ἐντὸς τῶν ἐχόντων ρυμοτομικὸν σχέδιον οἰκισμῶν ἢ περιοχῶν ἢ τῶν στερουμένων τοιούτου, εἴτε ἐντὸς ζώνης ἢ ἐκτὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἢ ἐντὸς ζωνῶν ὀργανωμένης ἢ μὴ δομήσεως περιλαμβάνονται δὲ εἰς αὐτὰ τόσον αἱ κύριαι ὅσον αἱ δευτερεύουσαι οἰκοδομαὶ καὶ τὰ βοηθητικὰ παραρτήματα αὐτῶν.

2. Αἱ ἐν τῷ παρόντι διατάξεις ἰσχύουν ἐπὶ πάσης φύσεως κτισμάτων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν εἰδικῶν κατασκευῶν ἀνεξαρτήτων δὲ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ὑφισταμένης ἢ προβλεπομένης χρήσεως αὐτῶν.

3. Ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ συμπλέγματος τῶν τριῶν νήσων Μυκόνου, Δήλου καὶ Ρηνείας ἀποκλείεται γενικῶς ἡ κατὰ παρέκκλισιν τῶν ὅρων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν διὰ τὰς νήσους ταύτας ὅρων δομήσεως κατὰ περιοχὰς ἢ κατὰ περίπτωσιν, ἀνοικοδόμησις.

4. Προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασιῶν συντηρήσεως, διαρρυθμίσεως ἢ ἐπεκτάσεως ὑφισταμένων κτισμάτων ἀποτελεῖ ἡ προηγουμένη προσαρμογὴ τῆς μορφῆς τῶν ὑλικῶν καὶ τοῦ ὄγκου τοῦ ὑφισταμένου κτιρίου πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

5. Ἀπαγορεύεται γενικῶς ἡ ἐγκατάστασις λυομένων κτιρίων, σκηνῶν, καλυβίων καὶ πάσης φύσεως παρεμφεροῦς προχείρου ἢ μὴ μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐπὶ τῶν νήσων Μυκόνου καὶ Δήλου.

Ἄρθρον 13.

Ἔγκρισις Ἀρχιτεκτονικῆς Ἐπιτροπῆς.

1. Ἡ ἐν γένει διαμόρφωσις καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῶν ἐξ ὑπαρχῆς ἀνεγειρομένων κτιρίων, αἱ προσθῆκαι καὶ ἐπισκευαὶ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

2. Ἡ ἐν γένει κατεδάφισις παλαιῶν κτισμάτων καὶ ἡ ἀφαίρεσις στοιχείων ἐξ αὐτῶν, ἡ κατεδάφισις παλαιῶν στοιχείων ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδραι, φρεάτια κ.λ.π.) ὡς καὶ πᾶν ἔργον ἀφορῶν εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ τὸν ἐξοπλισμὸν τῶν κοινοχρήστων χώρων (ἐπιγραφαί, πάγκοι, ἐπικαλύψεις ὁδῶν, πλατειῶν κ.λ.π. δημοτικοὶ κάλαθοι ἐξωτερικὸς φωτισμὸς κτιρίων καὶ ὁδῶν πινακίδες ὀνομασίας ὁδῶν κ.λ.π.) τελοῦν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 14.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Οἰκοδομικαὶ καὶ λοιπαὶ ἄδειαι δι' ἐργασίας προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος Δ/τος ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι δὲν ἔχουν εἰσέτι ἐκτελεσθῆ ἢ εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκτελέσεως, ἀναθεωροῦνται πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὰς μὴ ἐκτελεσθείσας ἐργασίας.

2. Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάφορος ἢ ἀντικειμένη πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

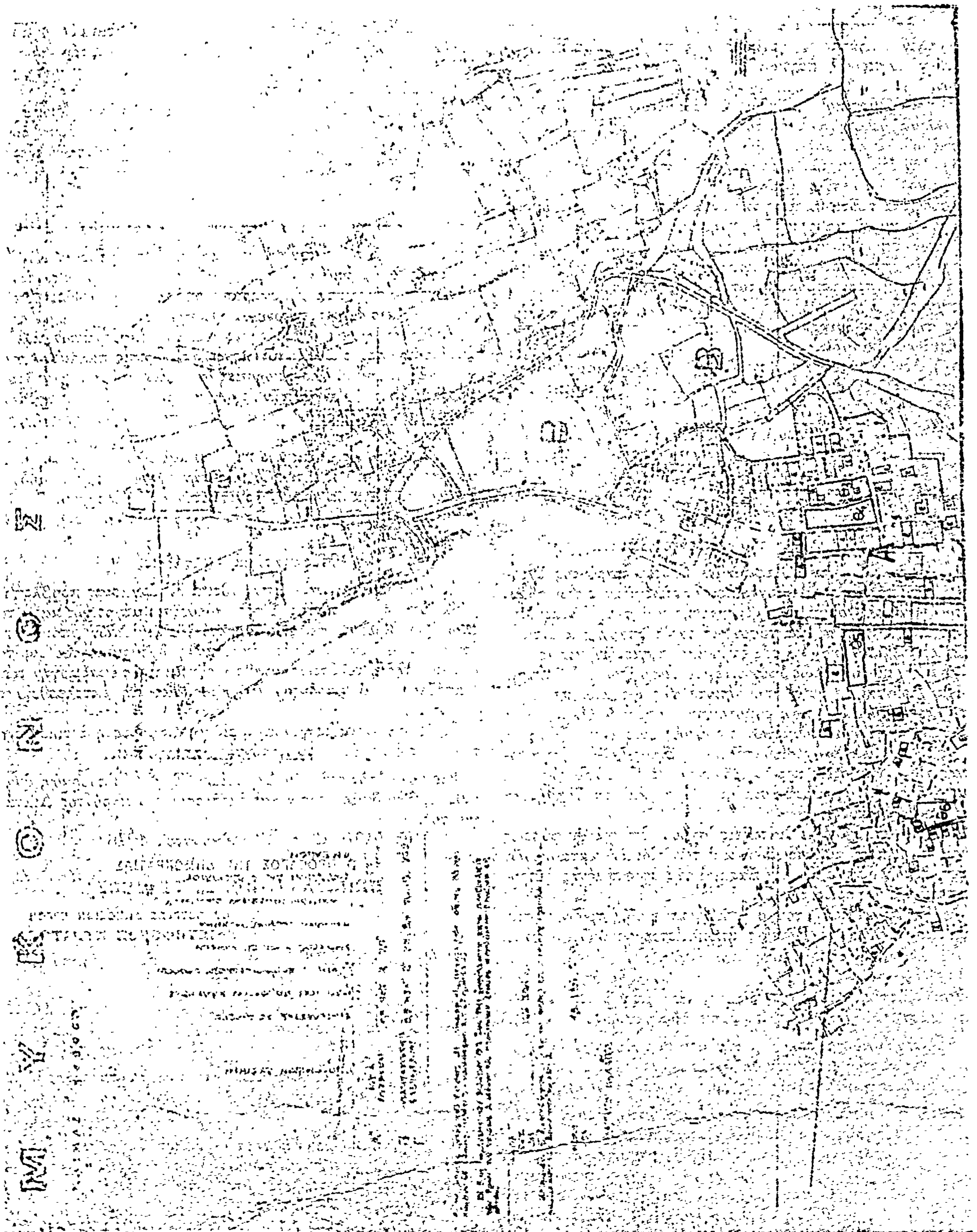
Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1976

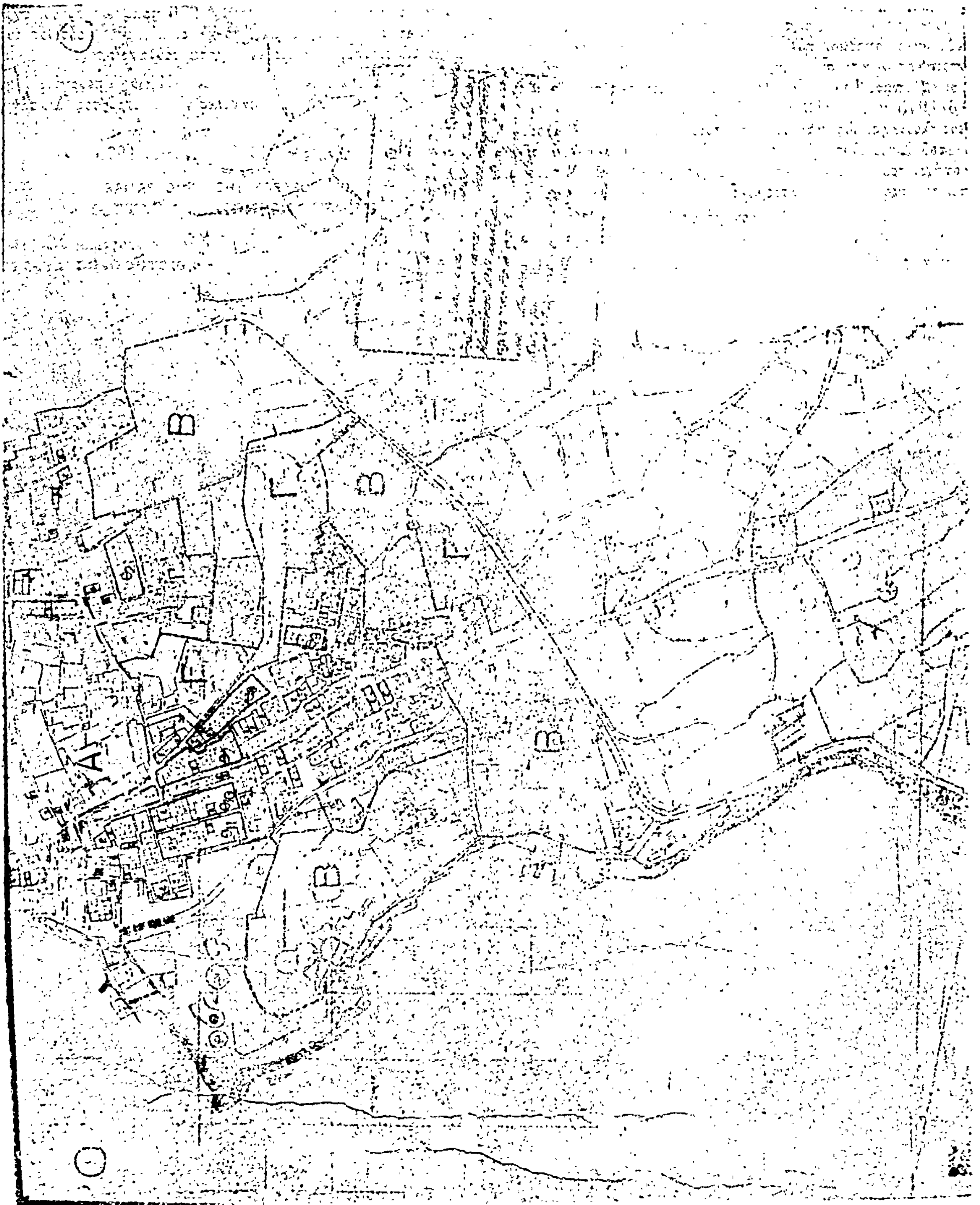
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

(5)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Θεσσαλονίκης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2 (παρ. 1), 3 καὶ 70 αὐτοῦ, καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 716/1975 καὶ 44/1976 πράξεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 385/1976 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων (Τμῆμα Μελετῶν), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Α—Β—Γ—Δ καὶ Α τμήματος τοῦ ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ρεγκούκου, Χατζηστίρου, Μαργαροπούλου καὶ Βερατίου περικλειομένου οἰκοδομικοῦ τετραγώνου ὡς χώρου πρασίνου, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τό, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ, τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 30381/1976 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα, ὑπὸ κλίμακα 1:500, οὗτινος συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

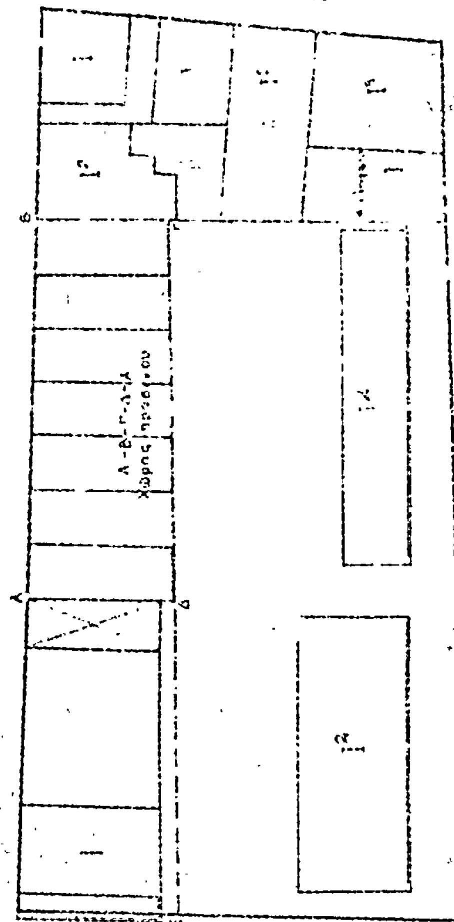
Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ε. 30351/1976
τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Θεσσα-
λονίκης"
15 Σεπτεμβρίου 1976
Ε. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ κλιμαξ 1:500

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθ. ΤΥ 116846 (6)

Περὶ τροποποιήσεως ρυμοτομικοῦ σχεδίου Μύτικα (χῶρο διὰ Γυμνάσιον κλπ). Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 3200/55 περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, 2) τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20-6-1955 Β.Δ/τος περὶ ἐξαιρέσεως ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου1 τοῦ Ν. 3200/55 ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, 3) τὰς διατάξεις τοῦ 863/70 Β.Δ/τος περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 572/67 Β.Δ/τος 4) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 532/70 Ν.Δ/τος περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως, 5) τὰς διατάξεις τοῦ 712/70 Β.Δ/τος ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 677/71 καὶ 198/72 Β.Δ/των, 6) τὴν ὑπ' ἀριθ. Α7/16/11/7-10-70 κοινὴν ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν περὶ ὀργανώσεως τῶν Περιφερειακῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ΥΠ. ΔΕ. 7) τὴν ὑπ' ἀριθ. Α9/1-8/3/9.8.71 κοινὴν ἐγκύκλιον τῶν Πρωθυπουργοῦ, Ἀντιπροέδρου καὶ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ ὀργανώσεως τῶν Νομαρχιῶν, 8) τὸ ὑπ' ἀριθ. 12/1976 (θέμα 3ον) πρακτικὸν τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, τμῆμα Ν. Αἰτωλ/νίας, 9) τὸ Α.Ν. 314/68, ἀποφασίζομεν :

Ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Μύτικα, συνισταμένης εἰς τὸν καθορισμὸν χώρου διὰ Γυμνάσιον καὶ τροποποιήσεις τινὰς τῶν πέριξ Ο.Τ. ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀπὸ 2-12-1975 σχέδιον τοῦ Πολ. Ὑπομ/κοῦ Ι. Ἰωακειμίδη καὶ διορθώθη ὑπὸ τῆς ΔΤΥ Ν. Αἰτωλ/νίας.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 17 Ἰουνίου 1976

Ὁ Νομάρχης
ΑΛΕΞ. ΖΑΡΚΑΔΑΣ

ΜΥΤΙΚΑ
ΜΝΑΣΙΟΝ)

Χώρος διά Γυμνάσιον

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι:

Α ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β	»	700
3. » » » Γ	»	500
4. » » » Δ	»	1 000
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ κ.λ.π.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7 » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς κα Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	[illegible]0
2. » » » Β'	.	[illegible]5
3. » » » Γ'	.	25
4. » » » Δ'	.	[illegible]0
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	[illegible]5
6. » » Παράρτημα	»	15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	.	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	.	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεω τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8 Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	600
9 Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
1[illegible] Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11 Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	.	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	.	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ Εἰς τὸ Τέταρτον τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	.	400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ – ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048. 5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ